

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219201370
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7219201370.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcov 1. KRÁSNA PRI JAZERE spol. s r.o., so sídlom Banská Bystrica, Horná 13, IČO: 43 878 296, 2. URB Krásna s.r.o., so sídlom Košice-mestská časť Dargovských hrdinov, Postupimská 5, IČO: 47 246 693, obaja zastúpení GOREJ Legal, s.r.o., so sídlom Košice, Krmanova 14 proti žalovanému Bazcom, a.s., so sídlom Opletalova 1015/55, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, o určenie neexistencie záložného práva a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 13.3.2019 č.k. 29C/8/2019-112 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom sporu je žaloba, ktorou žalobcovia žiadajú o určenie, že záložné právo, ktorého vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Košice č. V-5268/2012 zo dňa 24.7.2012 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX, všetky pre kat. úz. K. (ďalej iba „sporné nehnuteľnosti“), neexistuje. Zároveň žalobcovia navrhovali nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by sa žalovanému nariadila povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k sporným nehnuteľnostiam.

2. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 13.3.2019 zastavil konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, zastavil konanie vo veci samej a rozhodol, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

3. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovia sú podľa aktuálnych listov vlastníctva vlastníckymi sporných nehnuteľností. Z podania označeného ako oznámenie o začatí výkonu záložného práva vyplýva, že žalovaný oznámil začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam a to formou dražby. Zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 12C/305/2016 súd prvej inštancie zistil, že v prebiehalo konanie tých istých účastníkov konania s rovnakým predmetom konania, v rámci ktorého sa žalobcovia v 1. a 2. rade domáhali proti žalovanému Bazcom a.s. určenia, že žalovaný nie je záložným veriteľom žalobcom a nemá záložné právo, ktorého vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Košice č. V-268/2012 zo dňa 24.7.2012 k tým istým nehnuteľnostiam. Rozsudkom zo dňa 28.2.2017 č.k. 12C/305/2016-252 Okresný súd Košice II žalobu zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.12.2018 č.k. 6Co/29/2018-337. Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.1.2019. Z uvedeného spisu 12C/305/2016 tiež vyplýva, že žalobcovia sa v konaní domáhali nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania v doslovnom znení, aké je obsahom návrhu na neodkladné opatrenie v tomto konaní. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 161 ods. 1, 2 CSP a na ust. § 230 CSP dospel k záveru, že vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté, a to tak nariadením neodkladného opatrenia a následne aj rozsudkom vo veci

samej, ktorým súd žalobu zamietol a teda konanie v časti neodkladného opatrenia ako aj o samotnej žalobe trpí vadou, pre ktorú nemožno v konaní pokračovať. Konkrétne ide o prekážku rozhodnutej veci (res iudicata). Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP. Uviedol, že zastavenie konania procesne zavinili žalobcovia a preto boli povinní nahradiť trovy konania protistrane, ktorej však trovy nevznikli.

4. Proti uzneseniu podali odvolanie žalobcovia, a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhli, aby odvolací súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nariadi žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva k sporným nehnuteľnostiam a ďalej aby v časti II. a III. výroku rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolatelia tvrdia, že rozsudky Okresného súdu Košice II sp. zn. 12C/305/2016 zo dňa 28.3.2017 a Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/29/2018 zo dňa 11.12.2018 nepredstavujú prekážku rozhodnutej veci pre konanie o novej žalobe žalobcov. Napriek totožnosti sporových strán a totožnosti nehnuteľností, ktorých sa obe žaloby týkajú, sú skutkový a právny stav, rovnako ako aj dôvody oboch žalôb odlišné, inak vyjadrené. Súd v predchádzajúcom konaní neposudzoval žalobnú námietku, tvoriacu obsah novej žaloby. V posudzovaných konaniach o pôvodnej a novej žalobe nie je daná totožnosť skutku a ak súd prvej inštancie napriek tomu dospel k záveru o prekážke res iudicata, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namieta, že pre vyslovenie záveru o existencii prekážky res iudicata nepostačuje zistenie sporových strán a totožnosti (podobnosti) petitu uvedeného v žalobe. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/42/2008. Z jeho odôvodnenia cituje, že ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený, teda ak vyplýva z rovnakého skutku. Poukazuje ďalej na to, že podstata právnej a skutkovej argumentácie žalobcov v tejto novej žalobe súvisí so skutočnosťou, že uzatvorením zmluvy o úvere č. 507134024 uzatvorenej dňa 7.6.2012 medzi dlžníkom TOPLIMO cz, s.r.o. a MSD došlo k spáchaniu trestného činu úverového podvodu, o ktorej skutočnosti sa žalobca v 1. rade dozvedel dňa 1.2.2019 na výsluchu, na ktorý bol jeho konateľ T. W. predvolaný. Vyššie uvedené skutočnosti netvorili predmet skúmania súdov v rámci predchádzajúceho (už právoplatne skončeného) súdneho sporu.

6. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne a uložiť žalobcom povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. Vo vyjadrení sumarizuje najzásadnejšie skutkové okolnosti týkajúce sa celého prípadu a spochybňovanie zmluvy o úvere uzavretej medzi spoločnosťou TOPLIMO cz, s.r.o. a Metropolitným sporiteľným družstvom (MSD) zo strany žalobcov. V predchádzajúcom konaní na Okresnom súde Košice II žalobcovia tvrdili, že zmluva o úvere je neplatná, a to hneď z niekoľkých dôvodov a namietali tiež neplatnosť postúpenia pohľadávky MSD voči TOPLIMO na AB-CREDIT a.s. a neskôr na žalovaného. Pred podaním pôvodnej žaloby o určenie neexistencie záložného práva ani pred začatím výkonu záložného práva žalobcovia ani iná osoba nenamietali nesplnenie podmienok na poskytnutie úveru v zmysle zmluvy o úvere, akýkoľvek iný dôvod neplatnosti úverového vzťahu medzi MSD a TOPLIMO cz, ani dôvod neplatnosti postúpenia pohľadávky na žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu. V konaní o pôvodnej žalobe o určenie neexistencie záložného práva žalovaný preukázal, že argumenty žalobcov boli účelové s cieľom zdržať a sťažiť výkon záložného práva. S rovnakým cieľom žalobcovia podali aj novú žalobu, v ktorej nepredkladajú v zásade žiadne nové skutočnosti, iba absolútne nezmyselnú právnu argumentáciu, v zmysle ktorej má byť žalovanému opätovne odopieraná možnosť vykonať jeho záložné právo z dôvodu vedeného trestného konania vo veci údajného úverového podvodu. Podanou žalobou žalobcovia pokračujú v špekulatívnych, účelových a právne nepodložených útokoch na záložné právo a pohľadávku žalovaného, ktorým však nemôže byť poskytovaná právna ochrana. Žalovaný súhlasí s názorom súdu prvej inštancie o zastavení konania z dôvodu existencie právoplatného rozsudku ako rozhodnutia zakladajúceho prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Totožnosť konania je daná v prípade, keď je daná totožnosť strán sporu a predmet konania, v tejto súvislosti argumentuje rozhodnutím R 15/2010 a uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/120/2009, podobne aj rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21Cdo/3084/2006. Je nepochybné, že v prípade vzťahu konania o žalobe a konania, v ktorom bol vydaný právoplatný rozsudok, prekážka veci právoplatne rozhodnutej jednoznačne daná je. Obe konania majú zhodné strany a predmet sporu. Nová žaloba, ako aj pôvodná žaloba majú dokonca totožný petit. Od vydania právoplatného rozsudku nenastali žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by mohli odôvodniť podanie novej žaloby. Nesprávna a zavádzajúca je argumentácia žalobcov tvrdiacich, že

opätovné podanie žaloby na určenie neexistencie záložného práva má odôvodňovať to, že sa žalobcovia mali dozvedieť o trestnej činnosti s nimi prepojených osôb pri poskytovaní úveru pred 7 rokmi. Takýto argument aj keby bol pravdivý, neodôvodňuje a nemôže odôvodňovať neprihliadnutie na prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vo veci teda nedošlo vo vzťahu k súkromnému stavu k žiadnej z nových skutkových okolností a preto konanie o žalobe nie je možné vyhodnotiť inak ako konanie, ktoré musí byť zastavené z dôvodu prekážky res iudicata.

7. Žalobcovia v replike k vyjadreniu žalovaného sa nestotožňujú s argumentáciou žalovaného a súdu prvej inštancie. Rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 12C/305/2016 a Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/29/2018 nepredstavujú prekážku rozhodnutej veci pre konanie o novej žalobe. Napriek totožnosti sporových strán, totožnosti nehnuteľností, ktorých sa žaloby týkajú, sú nové skutkové tvrdenia a právna argumentácia diametrálne odlišné od predchádzajúcich. Ide tu o nové skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu, ktorá v predchádzajúcom konaní nebola ani nemohla byť žalobcovi použitá. Účelom žaloby žalobcov nie je zdržanie sa výkonu záložného práva, ale jeho úplné vylúčenie meritórnym rozhodnutím o jeho neexistencii. K názoru žalovaného, že podanie žaloby je šikanózne, žalobcovia považujú ochranu svojho vlastníckeho práva za legálny a legitímny postup. Za šikanózne a v rozpore s dobrými mravmi naopak považujú postup žalovaného, ktorý napriek vedomosti alebo spornosti záložného práva pokračuje v jeho výkone.

8. Žalovaný v duplike na repliku žalobcov opakuje svoju argumentáciu, v ktorej súhlasí so zastavením konania z dôvodu existencie právoplatného rozsudku ako rozhodnutie nakladajúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Opätovné podanie žaloby je teoreticky možné len v špecifickom prípade zmeny skutkových okolností. Pritom neobstojí ani citovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/42/2008. V uvedenom rozsudku sa Najvyšší súd SR zaoberal otázkou prekážky právoplatnej veci pri určovacej žalobe, konkrétne posudzovaniu žaloby z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení a následne meritórnemu posudzovaniu.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po preskúmaní podmienok prípustnosti odvolania prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je nedôvodné.

10. Súd prvej inštancie zastavil konanie o nariadení neodkladného opatrenia, ako aj konanie vo veci samej z dôvodu existencie prekážky rozhodnutej veci (res iudicata) s poukazom na právoplatne skončené konanie, vedené na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 12C/305/2016. Odvolateľ spochybňuje rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolacou námietkou, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil tým, že nesprávne vyhodnotil totožnosť oboch konaní, teda konania vedeného pod sp.zn. 12C/305/2016 a konania začatého podanou žalobou v tomto spore. Podľa názoru odvolateľa totiž nejde o totožnosť skutku, pretože novou podanou žalobou žalobcovia argumentujú novými skutočnosťami.

11. Podľa § 161 ods. 1,2 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12. Citované ustanovenie § 230 CSP upravuje materiálnu stránku právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorá sa prejavuje v jeho nezmeniteľnosti a tým spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci. To zároveň znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, sa nemôže rozhodovať opäť. Z pohľadu teórie civilného procesného práva tvorí existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci neodstrániteľnú negatívnu procesnú podmienku, na ktorú je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Existencia prekážky res iudicata vedie k zastaveniu konania v ktoromkoľvek jeho štádiu (citované ustanovenie § 161 ods. 1, 2 CSP).

13. Z hľadiska posúdenia, či konečné a nezmeniteľné rozhodnutie o konkrétnom spore spôsobuje vo vzťahu k inému sporu prekážku res iudicata je najpodstatnejšou otázkou zistenie a posúdenie, či ide o tú istú vec. Teória civilného procesného práva hovorí v takomto prípade o totožnosti veci. Tá je vo všeobecnosti daná totožnosťou sporových strán a totožnosťou predmetu konania. Totožnosť

strán znamená, že sporovými stranami sú tie isté právne subjekty, ktoré boli sporovými stranami v konaní, ktoré sa už skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, a to bez ohľadu na ich procesné postavenie. Identita predmetu konania je daná tvrdeniami o skutku, na ktorom je žaloba založená a obsahom žalobného návrhu (petitu žaloby). O ten istý predmet konania ide vtedy, keď rovnaký nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z takých istých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený pôvodný nárok, teda ak vyplýva z rovnakého skutku. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej pritom nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak určitý skutkový dej po právnej stránke v pôvodnom konaní bol posúdený nesprávne alebo neúplne (zhodne v odôvodneniach uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/42/2008, 5Cdo/120/2009).

14. Je nesporné, že v spore, ktorý prebiehal na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 12C/305/2016, súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že žalovaný nie je záložným veriteľom žalobcov a nemá záložné právo, ktorého vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Košice č. V-5268/2012 zo dňa 24.7.2012 k nehnuteľnostiam špecifikovaným v žalobe. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 11.12.2018 sp.zn. 6Co/29/2018.

15. Z obsahu oboch právoplatných rozhodnutí, teda rozsudkov Okresného súdu Košice II i Krajského súdu v Košiciach bolo zistené, že vo vzťahu k tomuto sporu je daná nepochybné totožnosť sporových strán, pretože v pôvodnom spore vystupovali ako žalobcovia KRÁSNA PRI JAZERE spol. s r.o. a URB Krásna s.r.o. a ako žalovaný vystupovala spoločnosť Bazcom, a.s. Táto skutočnosť medzi stranami nie je sporná.

16. Rovnako nie je sporné to, že v pôvodnom spore sa žalobca domáhal určenia, že žalovaný nie je záložným veriteľom a nemá záložné právo. V tomto novom spore je žalobný petit formulovaný tak, že záložné právo (k totožným nehnuteľnostiam) neexistuje. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že ide iba o odlišnú formuláciu totožného žalobného petitu, pretože cieľom žalobcu je nepochybné docieľiť nemožnosť vykonávania záložného práva, ktoré je ako ťarcha zapísané na príslušných listoch vlastníctva k sporným pozemkom.

17. Jedinou spornou otázkou tak ostáva, či je daná aj totožnosť „skutku“, ktorá je definovaná skutkovými okolnosťami, ktoré žalobca tvrdí prejednávanej veci. Kým súd prvej inštancie dospel k záveru, že tu ide o totožnosť veci, odvolateľ namieta, že v žalobe uplatnil novú skutkovú námietku spočívajúcu v neplatnosti zmluvy o úvere č. 507134024 uzavretej dňa 7.6.2012 s dlžníkom TOPLIMO cz s.r.o. a MSD, pretože podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť k spáchaniu trestného činu úverového podvodu, čo malo spôsobiť neplatnosť tohto právneho úkonu. Odvolateľ zároveň tvrdí, že toto tvrdenie neuplatnil v predchádzajúcom konaní, pretože o ňom nemal ani vedomosť.

18. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/29/2018 vyplýva, že súdy sa zaoberali otázkou platnosti zmluvy o úvere uzavretej medzi MSD a TOPLIMO cz s.r.o. (bod 55 a 56 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu). Osobitne sa venovali aj námietke neplatnosti zmluvy o úvere medzi MSD a TOPLIMO cz s.r.o. podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka (bod 59 a 60 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu).

19. Pokiaľ ide o vymedzenie rozhodného kritéria pre posúdenie skutkového základu žaloby je potrebné vychádzať z identity skutkového základu vymedzeného skutkovým dejom. Procesný nárok totiž pozostáva zo skutkového základu žaloby a zo samotného žalobného návrhu (petit). Odvolací súd zastáva názor, že totožnosť žalobného návrhu je daná, rovnako je daná aj totožnosť skutkových tvrdení, pretože žalobcovia sa opäť domáhajú dosiahnutia neexistencie alebo nemožnosti vykonania záložného práva s odkazom na neplatnosť úverovej zmluvy, ktorú už súd prvej inštancie posudzoval, aj keď z iných dôvodov. Podstatou prekážky res iudicata je totiž stanovenie objektívnych medzí právoplatnosti rozsudku (pozri Dvořák, B.: Právní moc civilních soudních rozhodnutí. Praha : C. H. Beck, 2008, str. 89 a nasl.).

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že totožnosť skutkového základu a žalobného petitu tu existuje objektívne. V predchádzajúcom konaní žalobca namietal okrem iného aj neplatnosť zmluvy medzi MSD a TOPLIMO cz, a to z dôvodov, ktoré žalobca v pôvodnom konaní uplatnil. Vychádzajúc zo skutkových zistení dospeli súdy k záveru, v ktorom posúdili túto zmluvu ako platnú, čo viedlo následne k rozhodnutiu o zamietnutí pôvodnej žaloby. Otázka platnosti namietanej zmluvy tak už bola predmetom súdneho prieskumu.

21. Odvolací súd ďalej zastáva názor, že žalobca sa nemôže domáhať nového prejednanía veci a rozhodnutia o rovnakom predmete konania, teda o žalobe s rovnakým žalobným petitom a v zásade rovnakým skutkovým základom iba na základe takej tvrdenia, že tu existuje nová skutočnosť, o ktorej nemal vedomosť v pôvodnom konaní. Nápravu, resp. preskúmanie skutkového základu sporu, ktorý už bol právoplatne rozhodnutý, je možné dosiahnuť iným procesným inštitútom, a to podaním žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. a/ CSP.

22. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý umožňuje opätovné prejednanie veci už právoplatne skončenej. Jedným z dôvodov obnovy konania je aj existencia takej skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazu týkajúceho sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podáva žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že právny názor súdu prvej inštancie o existencii prekážky res iudicata je vecne správny. Preto potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo všetkých výrokoch, teda vo výroku o zastavení konania vo veci samej a rovnako aj vo výroku o zastavení konania o neodkladnom opatrení, pretože aj o tomto už bolo v pôvodnom konaní rozhodované. Vecne správny je aj súvisiaci výrok o trovách konania.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mal plný úspech žalovaný, ktorému však trovy odvolacieho konania nevznikli. Žalobcovia v odvolacom konaní úspešní neboli.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dôvodov uvedených v ust. § 420 CSP.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval o prvej inštancii. Pri dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolávateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.